

ŞEYTANIN İÇİMİZDEKİ TEMSİLCİSİ

VE

HERKESİN GİZLİ YAHUDİSİ: NEFİS!

□□□□□

Yüce Mevlâ, insanı hem toplum halinde ve sosyal bir düzen içinde yaşayacak ve birbirlerinin marifet ve meziyetlerinden yararlanacak bir fıtratta yaratmış; hem de kişilik haklarını ve şahsi hayatını özgürce koruyup kullanacak bir istidatla donatmıştır. İşte bireylerin kendi benliğini ve başkalarından fark edici özellik ve hürriyetini temsil eden ve onu mesuliyet altına iten özgün şahsiyetine NEFİS tabir olunmaktadır. Bu NEFİS'lerimiz hem özgürlük ve özgüven kaynağımız, hem de imtihan aracımızdır. Nefsinin keyfi ve zalim arzularına kapılanlar hayvanlık hatta şeytanlık derecesine yuvarlanacak, onu disiplinize edip dizginleyen ve sürekli eğitip hayra hizmet ettirenler ise olgun ve onurlu insan mertebesine yükselmiş olacaktır. Gerçek özgürlük; nefsi bağımlılıklardan, dünyevi tutkulardan ve ideolojik saplantılarından kurtulmuş olmaktır. Hayvani ve şehvani duyguların kölesi ve basit korkuların ve arzuların esiri olanlar; insani hürriyet ve haysiyetin tadına asla varamayacak, bunlara tüm demokratik imkânların ve temel insan haklarının sunulması da hiçbir işe yaramayacaktır. Bu gerçek özgürlük ve olgunluğa ulaşanlar, şuurlu ve uyanık insanlardır. Böylesi uyanık ve aydınlık bir insan, uykudaki bir alay kalabalığı uyandırmaya yeterli olacaktır. Bizim referans kaynağımız, inancımız ve vicdanımız olursa, aklımız asla şaşmayacaktır. İster tabanca mermisi, ister top güllesi, ister atom füzesi kullansın ve isterse tebliğ makalesi yazsın; insan hedefini doğru saptamadıktan, iyi nişan almadıktan ve namluya doğru mermi koymadıktan sonra, sürekli karavana sıkacak ve boşuna çırpınacaktır.

Nefsin mertebeleri vardır:

Emmâre Nefis: Hep kötülükleri emreden ve küfre sürükleyen nefis!

Bu nefse sahip olanlar, birazcık nimet veya zahmet için hırs ve öfkelerini yenemediklerinden, herkese saldırebilen, hatta katledebilen insanlardır. Şeytan, kendilerinin dostu ve yöneticisi olmuş, şehvet ve enaniyetle doldurmuş, şüphe ve kuruntu ile onları azgınlaştırmıştır. Hırsızlık, iftira, yalancılık, içki, kumar, zina, cinsi sapkınlık ve dedikoduya dalmışlardır. İmanları lafta kaldığından, zerre kadar Allah'tan korkmazlar. Dünyanın geçici metainı ve nefsi arzularını tanımlamışlardır. Bunlar sürekli kâfirlerin, zalimlerin ve hainlerin safında yer almaktadır.

Levvâme Nefis: Kötü yönlerini gören ve eksiklikleri ile yüzleşen nefis!

Kendini kınayan, ayıplayan, haksızlık ve ahlâksızlığından rahatsızlık duyan nefis demektir. Gaflet uykusundan uyanarak gerçekleri fark eden, işlediği günahlardan dolayı pişmanlık duyan ve tövbe etmeye başlayan nefsin durumudur. Emmâre Nefis'teki kötü ve küfür sıfatlar, Levvâme Nefis'te de mevcuttur, ama bu kötü halinin farkındadır ve kurtulma arzusu uyanmıştır. Bazen ruhi ve melekî kuvvetleri hissederek Yüce Yaratıcısına sığınıp ibadet eder ve böylece doğru yola girer, bazen de Emmâre Nefis'in etkisinde kalarak isyan eder, günah işler. Sonunda da pişmanlık duyarak tövbe eder. Yani bir bocalama dönemindedir. Hâlâ küfür ve kötülük ehlinin yanındadır, ama iyilere de hak verilmekte ve özenti duyulmaktadır.

Mülhime Nefis: İyilik ve istikamete yönlendirilen nefis!

"İlham alan nefis" anlamına gelir. İlham ise Allah tarafından kalbe gelen mana, sezgi, doğuş demektir. Hikmet ehline göre Mülhime Nefis'in sıfatları; ilim, doğruluk, tevazu, gayret, cömertlik, sabır ve şükür'dür. Bu sıfatları her kim kazanmış ise, Mülhime Nefis basamağına yükselir. Manevi ikram, ihsan ve yardıma mazhar olarak ilham almaya başlar. Bakara 216:

"... Allah bilir, siz bilmezsiniz..."

ayetinin de belirttiği gibi neyin iyi neyin kötü, neyin iman neyin küfür, neyin nankörlük neyin şükür olduğunu, Cenab-ı Hak kullarına ilham ile hissettirmektedir. Yüce Yaratıcı, nefsin iyiliğe yönelmesinden sonra ilhamı da melekleri vasıtasıyla yapmaktadır. Fussilet 30-31:

"Muhakkak ki (Rabbimiz Allah'tır) deyip, sonra doğrulukta devam edenler üzerine melekler sürekli inerek şöyle derler: Korkmayın, üzülmeğin de size va'ad olunan cennete sevinin. Biz sizin hem dünyada ve hem de ahirette dostlarınızız..."

Böylece kulun, ilham almak suretiyle imanı ve ilmi yavaş yavaş artar ve iyi özellik ve sıfatlarla

donanmaya başlar. Artık iyilerin ve iman ehlinin tarafında saf tutmaktadır.

Mutmaînne Nefis: Mü'min, müstakim ve tatmin olan nefis!

İçi rahata ve kesin kanaate varmış, şüpheleri kalmamış, hakikati anlayarak tatmine ulaşmış nefis demektir. Yüce Yaratıcısından aldığı ilhamlar neticesi İlahi ışıkla aydınlanmış; Emmâre Nefis'in sıfatları olan şirk, zulüm, küfür, yalancılık, şehvetperestlik, dünyayı ve tağutları tanrı edinme, alaycılık, kibir, cimrilik, haset, kıskançlık, ihanet, öfke gibi kötü sıfatları tamamıyla terk etmiş, imanı yücelmiş ve takva ahlâkı olan İlahi özelliklere bürünmüş kimsedir. Fetih 4: **"Allah, imanlarına iman katsınlar diye, mü'minlerin gönüllerine huzur ve mutluluk indirdi"** ayetinin müjdesine ermişlerdir. Mertebesi yükselerek imanı yücelen kullarda, telaş ve endişenin yerini huzur ve güven duygusu alıvermiştir. Rad 28: **"...Gönüller ancak Allah'ı anmakla mutmain olur"** ayetinin hakikati gerçekleşmiştir. İslam'ın ve mazlumların uğrunda mücadele etmektedir.

Raziyye Nefis: Yüksek şuura ve manevi huzura ermiş nefis!

Razı olan, memnun olan, her türlü itiraz ve isyandan uzaklaşan nefis demektir. Bu yüce makam sadık mü'min ve mücahitlerin, ilmiyle âmil âlimlerin ve velilerin mertebesidir. Mutmaînne Nefis'te tam bir güven içinde olan kul; kadere ve her türlü oluş sınırlarına tam rıza gösterir, her şeyin Allah'tan geldiğinin gerçeği ile felaketleri de mutlulukları da aynı zevk içinde yaşar. Çünkü her oluş; bir gizli hikmetin neticesidir, iman etmiş kulun da hayrı ve mutluluğu içindir.

İşte bu mertebelere üstün bir gayret ve samimiyetle ve ancak hidayetle erişilir. Cenab-ı Allah kulunu isterse bu makama getirir. Şura 13: **"... Allah dilediğini Kendine seçer..."** ayeti bunu haber verir.

"Kimisi çalışıp çırpınmış (ama niyeti halis, ameli salih olmadığından) boşa yorulmuştur."
(Ğaşiye: 3)

"Kimileri de (samimi, sürekli ve teslimiyetli) çabalarından dolayı razı ve hoşnuttur"
(Ğaşiye: 9) ayetleri bu gerçeğe işaret etmektedir. Gafil ve cahil kimselerin dostluğu veya

düşmanlığı, taraftarlığı veya aleyhtarlığı artık bunları ilgilendirmemektedir.

Marziyye Nefis: Hakkın rızasını ve halkın duasını hak etmiş nefis!

Kendisinden razı olunan, memnun kılınan, Allah'ın hoşnutluğuna, vahdet şuuruna ve huzuruna ulaşan nefis demektir. Rıza mertebesindeki mü'min, bütün işlerinde Allah'ın yasalarını içtenlikle ve samimiyetle uygularsa ve artık tam bir tevekkül ve teslimiyete kavuşarak, zahiri ve bâtini (siyasi ve nefsi) cihadında zaferi kazanırsa; Cenab-ı Allah'ın lütuf ve ihsanı ile Marziyye makamına yükselir. Kul; Yüce Yaraticısından razı olduğu gibi, Cenab-ı Allah da kulundan razı olur. Cenab-ı Hak ile kulunun birbirinden memnun olması, o kul için ne büyük bir eriş ve mutluluk kaynağıdır. Kul; Allah'ta fani olmuş, irade tekleşip vahdet ve emniyet bulmuş, tamamen iman ve iyilikle dolmuş, ikilik ve farklılık kaybolmuş, küfür ve kötülükten kurtulmuştur.

“Âlemlerin Rabbi olan Allah dilemedikçe, siz dileyemezsiniz!”

(Tekvir: son ayet) hakikatiyle buluşmuştur.

Kâmile Nefis: Akli dolgunluğa ve ahlâki olgunluğa yetişmiş nefis!

Kemâle erip hakikate varmış, şirk ve şekavetten tam arınmış nefis demektir. Bu makama Safiyye ve Sâliha Nefis de denir. Kâmile Nefis sahipleri, nefsin basamaklarından geçip en üst dereceye gelmiş seçkin Ruh mertebesinde. Bu mertebe peygamberlerin, sıddıkların, şehitlerin ve salihlerin nefsidir. Kendi beşeri zafiyetleri silinmiş, Cenab-ı Hakkın inayetiyle iradesine girilmiştir. Diğer velilerde kısım kısım bulunan özellikleri şahsında birleştirmiştir. Cenab-ı Allah tarafından insanlara gönderilen İlahi bir ışık gibidir, o her zaman iyilik ve ihsanda bulunma halindedir.

Siyonist Yahudiler, insanlığın “nefsi emmaresi” konumundadır:

Bütün beşeriyeti (tüm insan neslini) tek bir bedene benzetirsek, bunun nefsi emmaresi (kötülük ve nankörlük hissi): Siyonist, hain ve hilekâr Yahudilerdir. Bu nedenle Cenab-ı Hak, Kur'an-ı Kerim’inde hem şeytanı “açık ve tehlikeli bir düşman”, hem de Yahudi’yi mü'minlere “en şiddetli ve sinsî bir düşman” olarak tanıtmayı dikkat çekicidir.

Size çok canlı ve açık bir örnek vereyim: Lütfen kitapçılarda çok rahatlıkla bulabileceğiniz “Kitabı Mukaddes”, Tevrat ve Talmud kısımlarını açınız...

Tekvin; Bab: 19, Ayet: 30-38

Neşideler Neşidesi; Bab: 7-8, Ayet: 1-10

II. Samuel; Bab: 13, Ayet: 12-14

Hoşea; Bab: 4, Ayet: 14

Tekvin; Bab: 29, Ayet: 21-30

Neşideler; Bab: 4, Ayet: 8-12 bölümlerine bakınız.

Kutsal kitap diye, tahrif edilen (dejenere edilip değiştirilen) İncil ve Tevrat'ın içerisinde:

- ***Anne, baba, bacı ve kardeşe, aile içi sapık cinsi ilişkilerin nasıl teşvik edildiğini,***
- ***Kızlarının ve karılarının para karşılığında veya sosyal statü hatırına nasıl peşkeş çekildiğini,***
- ***Kadın ve erkeklerin, hayvanlarla ve küçük çocuklarla ahlâksız cinsi münasebetlerine nasıl izin verildiğini,***

• *Ve bütün bu şeytaniyet ve azgın şehvetlerin nasıl, hâşâ Allah'ın kelâmı diye öğretildiğini okuyup, Siyonist Yahudilerin ve onların güdümündeki Bozuk Batı Medeniyetinin ahlâk ve anlayışını anlamaya çalışınız.*

Bunların ardından: *Sabataist kökenli (Yahudi dönmesi) ve sosyalist fikirli yazar Ahmet Altan'ın... Koyu AKP destekçisi, demokrasi havarisi Ahmet Altan'ın... Siyasi amacı AB uşaklığı; stratejik kutsalı ABD ve İsrail aşıklığı olan Ahmet Altan'ın; 1985 yılında, aylık "Kadınca" dergisi Eylül sayısında yayınlanan bir röportajında:*

• *Ensest (aile içi; bacı kardeşlerin cinsel) ilişkileri nasıl onayladığını,*

• *Hayvanlarla ve çocuklarla cinsi sapıklığı nasıl normal karşıladığını,*

• *Yaşlı kadınlardan hoşlandığını,*

• *Kadınlarda "fahişelik eğilimi" olmasını bir çağdaşlaşma alâmeti saydığını okuyunca bu sapıklık ve saçmalıkların "Kitab-ı Mukaddes"den kaynaklandığının farkına varacak; ve o zaman, niye Siyonist ve Sabataist Yahudi'nin beşeriyetin nefsi emmaresi konumunda olduğunu anlayacaksınız...*

Şimdi gelin, "*Biz kimiz?*" ve "*İnsan ilişkilerinde hangi nefis mertebesindeyiz?*" sorusunu yanıtlamaya ve kendimizi tanımaya çalışalım:

Kişi kendini tanımak; kötülüklerden arındırıp, iyiliklere alıştırmakla mükelleftir. Çünkü "*N efsini bilen, Rabbini de bilecektir.*"

Herkes kendi bedeninde ve benliğinde tezahür ve tecelli eden Rahmani-viddani duyguları ve şeytani dürtüleri fark ederek, Hakka (doğruya ve hayırlıya) tâbi olup, Bâtıl'a (yanlış ve zararlıya) tepki gösterip terk etmedikçe, olgunluk mertebesine erişemeyecektir. İşte aşağıdaki soruların yanıtları, kendi ayarımızı ve ahlâkımızı yansıtan verilerdir.

1- İlişkilerinizde neye önem verirsiniz?

a) İnsan ilişkilerimde; siyasi ve iktisadi çıkarlarımı, üstün sosyal statü ve sıfatımı özellikle gözetirim.

b) Herkesin temel insan haklarına saygı duyar, ilişkilerimde imani ve insani ölçülere öncelik veririm.

c) Değişen durumlara ve o anki ruh dünyama uygun hareket ederim.

d) Her halükârda, başkalarını kendime tercih eden duygusal birisiyim.

2- Dostlardan ve genelde hayattan ne beklersiniz?

a) Daha rahat ve konforlu yaşamak, şöhret ve etiket sahibi olmak ve dostlukları buna göre oluşturmak isterim.

b) Asıl gayem ve gayretim, ahiret hayatı ve Allah rızası içindir. İlişkilerimde Kur'ani ve vicdani esaslar geçerlidir.

c) İnsani ve İslami amaçlar güttüğümü gösterir ama nefsi ve dünyevi hesaplar güderim.

d) İyi niyetimi ve safiyetimi herkes istismar eder, kullanılır ve bir kenara itilirim.

3- En çok nelere üzülmeğiniz?

a) Bana yarasan diye, emek verdiğim kişilerin nankörlük etmesine ve ayrılıp gitmesine çok içerlerim.

b) Çevremdekilerin Hak'tan ve hayırdan ayrılmasına, manevi zarara ve israfa uğramasına teessüf ederim.

c) İçimden: "Bana yararı devam ediyorsa, dünyası da ahireti de yıkılsın, boş ver!" derim.

d) Başkalarının derdine yanmaktan ve problemleriyle uğraşmaktan, kendimi düşünmeye fırsat bulamayan bir psikolojiye sahibim.

4- Arkadaş veya aile çevresinde konuşkan bir kişi misiniz?

a) Düşünce ve tecrübelerime güvendiğim için, onları her fırsatta çevremdekilere aktarmam gerektiğini düşünür ve sonuçta bir toplulukta en çok konuşan kişi ben olurum.

b) Beni dinleyen kimselerle konuşmaktan hoşlanırım, fakat konuştuğum kadar dinlemeye de önem veririm.

c) Moralim düzgünse, insanlarla sohbet etmekten çok hoşlanırım. Fakat sıkıntılıysam, ağzımı bıçak açmaz birisiyim.

d) Başkalarının fikirlerine, kendiminkinden daha çok önem verdiğim için; konuşmaktan çok, dinlemeyi tercih ederim.

5- Konuşurken veya dinlerken karşınızdaki kimsenin gözlerine bakabilir misiniz?

- a) Konuşurken karşımdakinin gözlerinin içine bakar ve karşımdaki de aynı şekilde davranmazsa çok sinirlenirim.
- b) Karşımdakine sevgiyle ve gülümseyerek bakarak, dinlediğimi belli etmeye özen gösteririm.
- c) Kendimi iyi hissetmiyorsam, dikkatim dağınık olur; ne kadar istesem de karşımdakini ilgiyle dinleyemem, bu da bakışlarımdan kendimi ele verir.
- d) Ben konuşurken karşımdakine pek fazla bakmam, fakat karşımdakini dinlerken bakmaya gayret ederim.

6- Arkadaşınızla bir yerde buluşacaksınız, fakat arkadaşınız söz verdiği saatte gelmediyse, nasıl bir tepki verirsiniz?

- a) Böyle bir hususta mazeret kabul etmez, yeteri kadar önem vermediği için geç geldiğini düşünür ve kızgınlığımı sözle de dile getiririm.
- b) Önce arkadaşlarımla konuşmasını bekler, geç kalma sebebine göre tepki gösteririm.
- c) Genellikle fazla mesele etmem, fakat sıkıntılıysam böyle bir davranışında ilk anda kızgınlığımı belli ederim.
- d) Sebep ne olursa olsun, karşımdakinin üzülmesini istemem ve ona teselli veririm.

7- Çalıştığınız yerdeki iş arkadaşımız o gün oldukça durgunsa, bunu nasıl değerlendirirsiniz?

a) Davranışlarının bana karşı alınmış bir tavır olabileceğini düşünür, fakat fazla üzerinde durmamayı yeğlerim.

b) Arkadaşımla uygun bir ortamda yalnız olarak konuşup, bir sıkıntısının olup olmadığını öğrenmeye yönelirim.

c) Çevremdekilerin durgun veya neşeli olup olmadıklarını pek fark etmem ve ilgilenmem.

d) Arkadaşımı üzecek bir şey yapıp yapmadığımı düşünmek beni çok etkiler. Bunu doğrudan da soramaz, öğrenmek için değişik yollar denerim.

8- Komşunuzdan uygunsuz bir saatte gürültü geliyorsa, aşağıdakilerden hangisini yapmayı tercih edersiniz?

a) Hemen kapısına gider ve bu davranışın âdâb-ı muaşeret kurallarına hiç uymadığını söylerim.

b) Gürültü çok aşırı değilse, o gün tahammül eder, daha sonra komşumla görüştüğümüzde sohbet arasında rahatsız olduğumu uygun bir şekilde dile getiririm.

c) Genellikle başım çok ağrır ve gürültüye tahammül edemem. Bunun için de kapısına gider ve kibar bir dille rahatsız olduğumu söylerim.

d) Komşumu üzmemek istemediğimden, gürültüden rahatsız olduğumu belli etmeden sabrederim.

9- Arkadaşınız sizi bir hususta eleştirdiğinde ne hissedersiniz?

- a) İnsanlar beni genellikle haksız yere eleştirir. Bu beni çok öfkelenendirir. Ne yapalım meyveli ağaç taşlanır. Zaten kimse beni çekememektedir.
- b) Önce arkadaşlarımın haklı olup olmadığını düşünürüm. Yerinde eleştiriye haklı olduğunu söyler, o davranışımı düzeltmeye gayret ederim.
- c) Bana yöneltilen eleştirilere göre tepkim değişir.
- d) Bu eleştirilerin niyetine, hedefine, tamire mi yoksa tahribe mi yöneldiğine göre tepki veririm.

10- Sevdiğiniz bir arkadaşınıza veya yakınınıza karşı olan sevginizi, ona söyler misiniz?

- a) Söylemeyi tercih ederim.
- b) Fırsat bulduğumda sevdiğimi söylemek isterim.
- c) Bazen söylerim.
- d) İstesem de söyleyemem, bundan çekinirim.

11- Bir tartışma esnasında karşınızdakine karşı kırıcı sözler sarf eder misiniz?

- a) Ben neysem oyum, gerektiği zaman gerekeni söylerim.

b) Kırıcı konuşmamaya özen gösteririm.

c) Kırıcı konuşmak istemem, fakat genellikle kendimi tutamayıp hakaret ederim.

d) Kesinlikle kırıcı konuşmam, bundan tiksiniyorum.

12- Sıkıntılı zamanınızda bunu çevrenizdekilerle nasıl paylaşmayı tercih edersiniz?

a) Sıkıntımı içimde saklayamam, arkadaşlarıma rahatlıkla söylerim.

b) Çözüm bulabileceğine inandığım ve sır tutabilecek yakın arkadaşlarımla dertleşirim.

c) Ancak ısrar edildiğinde sıkıntılarımı paylaşabilirim.

d) Başkalarının başını ağrıtmak yerine, sıkıntılarımı içimde saklamayı yeğlerim.

13- Uzun zamandır görmediğiniz bir arkadaşınıza bir toplantıda rastladığınızda, nasıl hareket edersiniz?

a) “Hiç dost dostu bu kadar uzun zamandır aramaz mı?” diye sitem ederim.

b) Sevgiyle kucaklar, onu ne kadar çok özlemiş olduğumu söylerim.

c) Tepkim karşımdaki kişiye göre değişir.

d) Uzun zamandır onu arayamadığımı düşünüp mahcup olur, mazeretlerimi bildiririm.

Değerlendirme

A   şikkı çoğunlukta ise;

İnsanlarla ilişkilerinizde, hep kendi dediğinizin olmasını istiyorsunuz. Sizin düşünce ve davranışlarınızın daima başkalarınınkinden üstün olduğunu düşünüyor ve bunu sürekli çevrenizdekilere kabul ettirmeye çalışıyorsunuz. Sayılı kişiler dışında, çevrenizdekileri küçümser şekilde hareketleriniz, herkesin mükemmel şekilde davranmalarını beklemeniz, onları sizden uzaklaştırıyor ve yalnız kalıyorsunuz. Daha hoşgörölü olursanız, inanın daha mutlu olacaksınız.

B   şikkı çoğunlukta ise;

Siz çevrenizdekilere değer veren bir kimsesiniz. Çevrenizdekilere sıkıntılı zamanlarında yardımcı oluyor ve onlardan da gerektiğinde yardım alabiliyorsunuz. Eğer karşınzdaki de sizin gibi davranırsa, insanlarla ilişkilerinizin olumsuz gitmesi için ortada bir neden görölüyor. İnsanlarla iletişim kurarken beden dilinizden maksimum derecede yararlanıyorsunuz. Size karşı yanlış bir hareket yapıldığında, bunun yanlış anlaşılardan kaynaklanabileceğini düşünüyor ve düzeltme yoluna gidiyorsunuz. İnsanların davranışlarının temelinde yatan sebepleri göz önüne almayı ihmal etmiyorsunuz. İnsanlara karşı önyargılı davranmamaya gayret ediyorsunuz.

C   şikkı çoğunlukta ise;

Siz oldukça değişken yapıya sahip bir kimsesiniz. Sizin insanlarla iletişiminiz tamamen ruh halinize bağlı. Eğer bir gün sıkıntılıysanız veya sizi üzen bir olay olmuşsa, bunu yüz hatlarınız ve hareketlerinizle o kadar çok ortaya koyuyorsunuz ki, çevrenizdekiler sizi üzecek bir şey yapıp yapmadıklarını düşünüp duruyor ve huzursuz oluyorlar. Neşeli olduğunuzda da aynı şekilde

çevrenizdekilerle iletişiminize bunu yansıtıyorsunuz.

Dikkatli çoğunlukta ise;

İnsanlarla iletişiminizde fedakârlığı o kadar çok ön planda tutuyorsunuz ki, bunda aşırıya varıp; kendi duygu, düşünce ve isteklerinizden çok fazla taviz veriyorsunuz. Hâlbuki hem insanlarla iyi geçinip hem de doğru bildiğiniz şekilde davranmak mümkündür. Yeter ki siz kendinizi ifade etmeye gayret edin.

Haydi, kendimizi bilelim!

“Nefsini bilen, Rabbini bilir” Hadisini İbn Arabi (R.A) şöyle izah etmiştir: ***“Her insanda, ayrı bir ‘İlahi İsim’ daha fazla tecelli etmiştir. İnsan, ancak bu İsmi tecellisi kadarınca nefsini bilecektir.”***

Yani bu İlahi İsmi tezahürü oranında imana ve irfana erişecektir. Rabbin Zât'ını idrak etmek, zaten mümkün değildir. Bu nedenle Zât'ının tefekkürü yasak edilmiştir. İnsan idraki, Cenab-ı Hakkın Zât'ını fikretmekten acizdir...

Nefs, klasik Arapçada ruh anlamında kullanılmaya başlamıştır. Günümüzdeki kullanımı daha çok, 'ruh'tan farklı, özerk bir olgu biçimindedir. Nefsin çeşitli mertebeler ve merhalelerinden Kur'an'da söz edilmektedir. Hikmet ehli, insanoğlunun yeryüzüne gönderiliş amacını; bir terbiye ve tekâmül sonucu, asli doğasına yeniden ulaşma olarak değerlendirir. Dolayısıyla insanın, dünyaya gönderilmesi bir imtihan içindir; eğitim, ibadet ve mücadele ile olgunlaşmaya yönelmelidir.

1- Nefs-i Emmare: Kin, düşmanlık, yalancılık, nifak, isyan ve küfür üzere olma halidir. Bunlardan kurtulmak üzere insanın manevi bir seyr-ü seyahate girişmesi, nefsin, Kur'an'da belirtilen aşamaları gerçekleştirmesi gerekmektedir.

2- Nefs-i Levvame: Bütün kötülüklerden kaçınma yönünde bir duyarlılık ve pişmanlık halidir.

3. Nefs-i Mülhime: Kişiyi iyiliklerin ilham olduğu, kötülüklerini terk edilmeye koyulduğu bir ahlâk mertebesidir.

4- Ardından, imani ve insani doygunluğa yetişip, Rabbiyle huzur bulmuş Mutmain Nefis düzeyine erişir.

5- Nihayet, Allah'ın her hükmünde ve takdirinde hikmet ve ibret arayıp teslimiyet gösteren, ibadet ve istikamet üzere Rıza makamına ulaşmış halde Nefs-i Raziyye makamına gelecektir.

6- Derken Marziyye makamında, Allah o kuldan razı olup seçmiş demektir.

7- Ve Nefs-i Kâmile, (olgun, huzurlu ve şuurlu nefis), Allah'ın halifesi olarak insanları irşatla şereflendirilmiştir. Bunlar toplumda gönüllü barış elçileri ve hakikat davetçileridir.

Uyarı: Bu kısa ve özlü testin sonuçları, kişilik ve karakterimizi aksettiren yaklaşık bir puanlama yerindedir, yani bizi tanıtan bir ayna gibidir. Asla aynaya bakmaktan çekinmemeli; kendimizi tanımaya, eksiklerimizi tamamlamaya ve aksiliklerimizden kurtulmaya gayret etmelidir.